

TÉREY JÁNOS

Hagen, avagy a gyűlöletbeszéd

FINÁLÉ

(A Norna Network stúdiójában. Fölcsendül a Gyászinduló. A képernyőn a belváros romjai. Verdandi, Urd és Skuld a nap kommentárjait olvassák föl. Később kerekasztal-konferencia kezdődik, és megérkezik a stúdióba Wolfart és Gelfrat)

VERDANDI:

Ősz van. Sorsfordító időket élünk,
S míg Wormsban alkonyul,
Az egy tekintet Niederland egén csüng,
Majd elhomályosul;
Ősz van... Mostantól új
Időt számítunk itt, a fölmosatlan,
Gyászfátylas tethelyen,
Hol végetért egy hosszú pillanatban
A túlvidám jelen.

URD:

Alattvalói voltunk
Délelőtt,
S a nádszálkarcsu Notung
Földre dőlt;
Láttuk mind égre nőni:
Szemünk láttára szétszakadt!
Állunk az üres őszi
Ég alatt.

(A kivetítőn megjelenik Siegfried képe)

SKULD:

Istenülése elmaradt,
De úr tátong utána...
Emlékezzünk Wotanra,
Akit szolgált az élcsapat.

(A kivetítőn Worms)

VERDANDI:

Szokatlan arany alkony
A lángnyaldosta parton:
A Rajna csíkját vérpatak
Színezte át, s a milliós Worms
– Mert így ítélte a rendhagyó sors –:
Urától mentes és szabad.

SKULD:

Függetlenség napja, vagy
Csuklónkra kattant új lakat?
Emlékezzünk Wotanra,
Pásztázva most az árva
Szemhatárt.
Szíven üt-e hiánya?...
Egy törpe hágtat át a
Szent szabályt.

(A kivetítőn megjelenik Hagen képe)

URD:

Az aljasság napján tükrébe ásít,
És vérfürdőt vesz Alberich fia.
A holt betű is kiabálni látszik:
Rajnai Ipar Nincs Garancia.

(Kerekasztal-konferencia)

WOLFART:

(jön)
Worms törhetetlen?! Állóvíz a Rajna?

Kik hirdették ezt? Mi, mindannyian.
 A Mittét hájas füstfelleg takarja,
 Szennyáramtól barnállik a folyam:
 Szeptember mocskától. Alakulóban
 A tartomány... Hős helytartója hol van?
 Elhagyta a bepiszkolt szenthelyet,
 Hogy idelent féltucat kancsal ördög
 Megírja s elpróbálja Ragnaröcköt,
 Pernyével, porral permetezve meg
 A Rajna színarany vizét, mely üszkös
 Terhétől fölfortyanva hömpölyög
 A kacsaringós rakpartok között
 – Maga mögött hagyva a hullabúzó
 Várost – Rotterdam dokkjai felé...
 S Worms már egy ismeretlen istené.

URD:
 Betűzünk híreket, míg egymásba ér az éj s nap,
 S eszünkbe jut nemegyszer a gleccsermélyi
 korszak,
 A zúzmarás idő, mikor a magas Észak
 Jégpáncéljára Dél szikrái záporoztak...
 Mert atlétáinak legjobbját
 Is elvesztette Észak, és engedett a rossznak:
 Eldőlt Wotan előtt a végső barrikád;
 Mi behunytuk szemünket,
 És megtörtént a büntett:
 Már nem olyan, mint volt azelőtt, a világ.

VERDANDI:
 Worms! Salátástál élénk fűszerekkel:
 Minden növénynek jut kitüntetett hely,
 Jellegzetes minden külön zamat;
 Saját helyén saját helyére nem lel,
 S a rész törekszik: akkor boldogabb,
 Ha egészének saját nevet ad.

SKULD:
 Rész és rész násza, boldog szorzat-összeg:
 Össztáncuk szédület;
 S mi megtesszük gyümölcsöző jövőnek
 Testvériségüket!

URD:
 Részek, mint rétegek, külön hazákban:
 Fölül, középen és alul.
 Különbségük üdvös egyformaságban
 Oldódik föl nyomtalanul.

WOLFART:
 Worms: olvasztótégely! gyűjtőmedence!
 Itt minden ősnek magas polca van;
 És itt az égtáj mindegyik lelence
 Az úr torkának ugrik szomjasan:
 Küzd, hogy vérét urával elkeverje,
 Elsőségéért váltig verekedve...

VERDANDI:
 Hol húzódnak a törésvonalak,
 Melyek mentén megroppan a világrend?

URD:
 A láng tulajdon országába kap:
 Wotan mondott a villongásra áment.

GELFRAT:
 (jön)
 Két fél küzdött, egyetlen part szakadt...
 A lélekvesztő! ő mozgósította
 A védelmet s a bosszú osztagát;
 Gyöngéinket vitorlájába fogta:
 Remény sürget, hátráltat gyávaság.
 Hazárd isten dönt: földre hull a tornya,
 És játékasztala a Nulla Zóna.

EGYÜTT:
 Döfje ki szemét újabb kőríság!

GELFRAT:
 WotanWorld – örökrend! Félistenek
 Góggel berendezett köztársasága!
 Örökjog? Fürgén oszlat balhítt
 Egy hálátlan vendég, a Rajna árnya...
 Kik állították: nem zavar vizet
 A terrortörpe, csöpp sátán-palánta?
 A kétkedőket helyszínelni várja
 A Nemzetbiztonsági Kabinet.

WOLFART:
Hallgatunk, míg egy világ omlik össze,
De számbavesszük élő részeit;
Ha már a három norna így kötözte
A Végzetszálat: Wotan vért veszít,
S a város megváltatlan mindörökre,
Mert fényesebb Siegfried nem érkezik.

URD:
Végünk van, hogyha puhul a pöröly,
Amely Nidhögg méregfogát kitörte;
Ha níbelungok napja tündököl,
S történelmet csinálhat bárki törpe.

Függöny

FINIS

